

Ευριπίδη

Άλκηστη

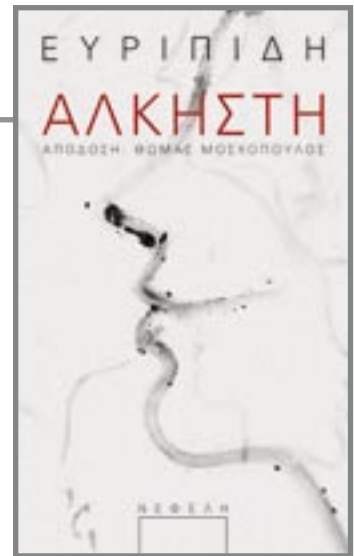
Μετάφραση: Θωμάς Μοσχόπουλος

Σειρά: Παράσταση

ISBN: 978-960-211-929-7

Σελ.: 88 • Τιμή: € 11,00

Ιούλιος 2009

εξώφ.: Σταύρος Παναγιωτάκης

ΑΔΜΗΤΟΣ

Είν' ίδιο πράγμα να πεθαίνει ένας νέος κι ένας γέρος;

ΦΕΡΗΣ

Παραδίδει ο καθένας μια ψυχή μονάχα, όχι δυο.

ΑΔΜΗΤΟΣ

Σου εύχομαι να ζήσεις παραπάνω κι απ' τον Δία.

ΦΕΡΗΣ

Καταριέσαι τους γονείς σου που διόλου δεν σου φταίξαν;

ΑΔΜΗΤΟΣ

Εγώ πάλι κατάλαβα πως ποθείς να ζήσεις χρόνια.

ΦΕΡΗΣ

Μα κι εσύ δεν κηδεύεις ετούτην αντί εσύ μες στο κόμα να μπεις;

ΑΔΜΗΤΟΣ

Της ολιγοψυχίας σου μνημείο είναι η δύσμοιρη!

ΦΕΡΗΣ

Μήπως θα μας πεις τώρα ότι πέθανε για χάρη μας;

ΑΔΜΗΤΟΣ

Αχ! Εύχομαι μονάχα να πέσεις στην ανάγκη μου!

ΦΕΡΗΣ

Παντρέψου εσύ πολλές, να κηδέψεις περισσότερες!

ΑΔΜΗΤΟΣ

Είναι δική σου αυτή η ντροπή. Εσύ αρνίσουν να πεθάνεις.

ΦΕΡΗΣ

Το αγαπώ το φέγγος του ήλιου. Υπέροχο δεν είναι;

Πατέρας του Ευριπίδη ήταν ο κτηματίας Μνήσαρχος ή Μνησαρχίδης και μητέρα του η Κλειτώ από τον δήμο της Φλύας. Η γέννησή του τοποθετείται στα 484/485 π.Χ., σε ένα αγρόκτημα των γονιών του στη Σαλαμίνα.

Συνομήλικος περίπου με τον Πρωταγόρα, μεγάλωσε στην Αθήνα την περίοδο που η σοφιστική κίνηση είχε ήδη ξεκινήσει την κατακτητική της πορεία. Η εύπορη καταγωγή του,

έδωσε στον Ευριπίδη τη δυνατότητα να παρακολουθήσει μαθήματα του Αναξαγόρα, του Πρόδικου και του Πρωταγόρα, ενώ συνδέθηκε φιλικά με τον Σωκράτη και τον Αλκιβιάδη.

Οι πνευματικές αναζητήσεις της εποχής καθρεφτίζονται στο έργο του, που τοποθετείται κριτικά απέναντι στους θεούς, τους θεσμούς και τους ήρωες, θίγοντας ζητήματα σχετικά με τη δημοκρατία, την καταγωγή, τη δουλεία, τη θέση της γυναίκας στην κοινωνία, το φυσικό δίκαιο και τον νόμο. Όλα όσα ορίζουν τη δημόσια ή ιδιωτική ζωή των ανθρώπων αναθεωρούνται, επιδέχονται συζήτηση και εκφράζονται στα διαλογικά και χορικά μέρη των δραμάτων του, οδηγώντας δίκαια στον χαρακτηρισμό του ποιητή ως «από σκηνής φιλοσόφου».

Η σοφιστική έχει κλονίσει τις κατεστημένες αντιλήψεις της εποχής και έχει επιδράσει έντονα στο έργο του. Οι αγώνες λόγων στους οποίους συχνά αντιπαραθέτει τους ήρωές του, θυμίζουν τους «δισσοούς λόγους» των σοφιστών.

Ο Ευριπίδης μεταχειρίζεται με πρωτοτυπία τους παλαιούς μύθους, τους οποίους συχνά δεν διστάζει να παραλλάξει με γνώμονα τον ιδεολογικό ή δραματουργικό του στόχο. Χαρακτηριστικό της τέχνης του είναι η χρήση του Προλόγου, όπου ένας θεός ή άνθρωπος, κατατοπίζει τους θεατές για την υπόθεση του δράματος, προλέγοντας όχι σπάνια το τέλος του, και η εμφάνιση του Από μηχανής θεού, που συχνά δίνει τη λύση στο έργο.

Πρωτοεμφανίστηκε στο θέατρο το 455 π.Χ., και ενώ έλαβε μέρος είκοσι δύο φορές σε δραματικούς αγώνες, κέρδισε το πρώτο βραβείο μόνο πέντε.

Δυσσαρεστημένος από τους συμπολίτες του, εγκατέλειψε την Αθήνα σε μεγάλη ηλικία, και έζησε στην αυλή του βασιλιά της Μακεδονίας, Αρχέλαου, μέχρι τον θάνατό του το 406 π.Χ.

Από τη δραματική του παραγωγή που, σύμφωνα με το λεξικό της Σούδας, περιλαμβάνει 92 έργα, σώζονται μόνο 19: ένα σατυρικό δράμα, ο *Κύκλωψ*, και 18 τραγωδίες: *Άλκηστη*, *Μήδεια*, *Ηρακλείδες*, *Ιππόλυτος*, *Ανδρομάχη*, *Εκάβη*, *Ικέτιδες*, *Ηλέκτρα*, *Ηρακλής μαινόμενος*, *Τρωάδες*, *Ιφιγένεια εν Ταύροις*, *Ίων*, *Ελένη*, *Φοίνισσες*, *Ορέστης*, *Ιφιγένεια εν Αυλίδι*, *Βάκχες*, *Ρήσος*.